

Pozdrav

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého!
Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

Milí přátelé, vítajte na dnešních bohoslužbách ve Střešovickém evangelickém sboru.

Dnes je 8. neděle po svaté Trojici a 19. neděle v mezidobí.
Pokoj, pokoj dalekým i blízkým, praví Hospodin. Vyléčím je.

Introit Izajáš 1, 10-20

10 Slyšte slovo Hospodinovo, sodomští náčelníci, naslouchejte naučení našeho Boha, lide gomorský.

11 „K čemu je mi množství vašich obětních hodů, praví Hospodin. Přesytíl jsem se zápalných obětí beranů i tuku vykrmených dobytčat, nemám zájem o krev býčků, beránků a kozlů.

12 Že se mi chodíte ukazovat! Kdo po vás chce, abyste šlapali má nádvoří?

13 Nepřinášejte už šalebné obětní dary, kouř kadidla je mi ohavností, i novoluní, dny odpočinku a svolaná shromáždění; ničemnost a slavnostní shromáždění, to nemohu vystát.

14 Z duše nenávidím vaše novoluní a slavnosti, jsou mi jen na obtíž, jsem vyčerpán, když je musím snášet.

15 Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. Ať se modlíte sebevíc, neslyším. Vaše ruce jsou celé od krve.

16 Omyjte se, očistěte se, odkliděte mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo.

17 Učte se činit dobro. Hledejte právo, zakročte proti násilníku, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy.

18 Pojděte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejší jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.

19 Budete-li povolní a poslechnete, budete požívat dobrých darů země.

20 Když však odmítnete a budete se zpěčovat, bude vás požírat meč.“ Tak promluvila Hospodinova ústa.

1. píseň NEZ 57 Svou nadějí jsem vkládal

Úvodní modlitba

Pane Bože,

přišli jsme dnes do kostela oslavit neděli, den Tvého vzkříšení.

Za námi jsou další všední i nevšední dny, zážitky z prázdnin, před námi plány, další cesty, snad i odpočinek.

Teď jsme tady spolu a chtěli bychom se zastavit a všeho nechat. Všechno to, co nás trápí, starosti, strach, výčitky za to, co jsme zanedbali, za způsobené zlo, to přinášíme sem a předkládáme Tobě k projednání, teď v tiché chvílce:

.....

Děkujeme, že trpělivě nasloucháš, odpouštíš nám a že nás přijímáš takové, jací jsme, pro svého syna Pána Ježíše Krista.

Amen

1. čtení Židům 11,1-3,8-16

1 Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.

2 K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím.

3 Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného.

8 Abraham věřil, a proto uposlechl, když byl povolán, aby šel do země, kterou měl dostat za úděl; a vydal se na cestu, ačkoli nevěděl, kam jde.

9 Věřil, a proto žil v zemi zaslíbené jako cizinec, bydlel ve stanech s Izákem a Jákobem, pro které platilo totéž zaslíbení,

10 a upínal naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh.

11 Také Sára věřila, a proto přijala od Boha moc, aby se stala matkou, ačkoliv už překročila svůj čas; pevně věřila tomu, kdo jí dal zaslíbení.

12 Tak z jednoho muže, a to už starce, vzešlo tolik potomků, „jako bezpočtu je hvězd na nebi a jako je písku na mořském břehu“.

13 Ve víře zemřeli ti všichni, i když se splnění slibů nedožili, nýbrž jen zdálky je zahlédli a pozdravili, vyznávající, že jsou na zemi jen cizinci a přistěhovalci.

14 Tím dávají najevo, že po pravé vlasti teprve touží.

15 Kdyby měli na mysli zemi, z níž vykoučili, měli možnost se tam vrátit.

16 Ale oni toužili po lepší vlasti, po vlasti nebeské. Proto sám Bůh se nestydí nazývat se jejich Bohem. Vždyť jim připravil své město.

2. píseň NEZ 699 Můj Pane Kriste Ježíš

32 Neboj se, malé stádce, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.

33 Prodejte, co máte, a rozdejte to. Opatřte si měšce, které se nerozpadnou, nevyčerpateľný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a kde mol neničí.

34 Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.

35 Buďte připraveni a vaše lampy ať hoří.

36 Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře.

37 Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat.

38 Přijde-li po půlnoci, či dokonce při rozednění a zastihne je vzhůru, blaze jim.

39 Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, nedovolil by mu vloupat se do domu.

40 I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se toho nenadějete.“

Kázání

Milí přátelé,

dnešními bohoslužbami nás provázejí tři biblické texty, které připadají podle Ekumenického lekcionáře na dnešek jako perikopy: první je z proroka Izajáše, druhý z epištoly k Židům a třetí z Lukášova evangelia. Naše texty jsou z různých částí Písma, z různých dob, s odlišnými tématy a důrazy. Pokusme se hledat v nich souvislost a společné sdělení.

První text jsme četli jako vstupní slovo bohoslužeb. Uvedl nás do nich nečekaně drsně. Hospodin mluví ke svému lidu a velmi se hněvá. Bůh je na lidi našťvaný! Odmítá obětní hody, zápalné oběti, nemá o to zájem. Nemůže vystát slavnostní shromáždění. Nechce slyšet jejich modlitby. Proč?

Odpověď je přímá a tvrdá: „Pácháte zlo!“ Ani okázalé bohoslužby, ani sebelépe uspořádaná slavnost to nemůžou napravit. To říká Bůh ústy proroka. Prorok sice „jen“ vyřizuje Boží vzkaz, ale představme si, jaká to musela být pro Izajáše překerní situace, když taková slova volal – nemohl přece šeptat - před králem, kněžími a izraelským lidem! A jak by to vypadalo dnes, kdyby farář při kázání v evangelickém sboru zvolal: „Přestaňte – ne, musel by říci PŘESTAŇME páchat zlo!“ Půlka kostela by se asi zvedla a šla hned domů.

Cítíme při tom, že když tato slova Pán Bůh lidem vzkazuje, sám tím trpí a bolí ho to. A tak nečekaně a láskyplně nabízí: projednejme to spolu. A to je nepochybně to pravé pozvání k bohoslužbě tehdy i dnes.

Druhý text, který tvořil naše dnešní první čtení, je z listu Židům. Autor této epištoly není znám, apoštol Pavel jím pravděpodobně nebyl. List Židům je z konce 1. století : jeho adresáti byli nejméně o jednu generaci mladší než první křesťané. V tehdejších sborech se asi projevovala určitá ochablost a únava víry, možná i znejistění a zklamání z toho, že očekávaný druhý příchod Krista nenastal.

Před chvílí jsme četli: „Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy.“ To znamená, že rozumem přijímáme jako realitu to, čemu jsme uvěřili. Text v kralickém překladu pokračuje: „Z ničeho jest to, což vidíme, učiněno.“ To bylo napsáno už před 2000 lety! A dnes se většina vědců shoduje na tom, že vesmír vznikl z ničeho jedním velkým třeskem. Ani vědci asi nikdy nezjistí přesně, jak to bylo se vznikem světa a k pochopení své teorie se neobejdou bez pomoci víry. Víra má obecnou stránku, danou všem lidem. Napomáhá chápat svět. V naší dezinformacemi napadané době bychom neměli věřit všemu, co se nám předkládá. Zdroj informace, kterou přijímáme, má být důvěryhodný. Nemusí stačit, že to říkali v rádiu. Pro nás, křesťany, je bible tím nejdůvěryhodnějším zdrojem pravdy. Platí tedy všechno, co je v bibli napsáno, doslova? Řekl bych bez váhání, ANO. Platí tam všechno – do Slova Božího. Platí všechno, co nám ozřejmuje a přibližuje Boží Slovo.

Text epištoly nám naznačuje další rozměr víry: víra dokáže s člověkem pohnout z místa, kde byl až dosud zabydlený a usazený, a přimět jej k vykročení do neznáma, a to jenom na základě příslibu, zaslíbení nové vlasti, nového života. Jako se to stalo Abrahamovi. Jako se to stalo celníkovi, když mu Ježíš řekl „Pojď za mnou.“ Víra je vstup do vztahu, který se lidem nabízí v Božím slovu jako smlouva. Je to docela zvláštní kontrakt. Není to handl po pohansku jako za Izajáše: „tady máš Bože moji oběť“ nebo jako dnes „tady máš Bože moji neděli, a za to mi , Bože dáš klid na práci a nebudeš mi mluvit do života.“ Ne. V tomhle zvláštním kontraktu se nám do života mluví. Pán Bůh klade na člověka nároky, a to nejen v Desateru. Nejsme mu nikdo lhostejný, protože Bůh je přece láska. Výzva ke konání dobra má zcela konkrétní obsah a kupodivu i po několika tisících let zní nečekaně aktuálně:

- hledejte právo
- zakročte proti násilníku!

- pomozte sirotkovi
- ujměte se vdovy.

Bůh nikomu nedává nesplnitelné úkoly. Jsou to vlastně samozřejmosti, co po nás chce. Už ve starozákonní době byli sirotci a vdovy předmětem péče a ochrany.

A co v té smlouvě nabízí Bůh? Co dostanu já? Četli jsme o slibech, jejichž splnění se nikdo z těch, kdo zemřeli ve víře, nedožil. To zní divně a tajemně: oni jen zahlédli a pozdravili. Slib vlasti nebeské, slib Božího království, slib milosti, spasení a věčného života, to je tajemství smlouvy mezi Bohem a člověkem. A moje víra je mým podpisem na té smlouvě.

V textu třetím, který je z Lukášova evangelia, Ježíš promlouvá ke svým učedníkům a nazývá je malým stádcem. Zní to něžně a poeticky. Tahle hrstka obyčejných nevýznamných lidiček má podle něj dostat od Boha království, tedy vládu, moc, úctu a respekt. O jaké království tady jde? Jistě je to to království, o kterém se modlíme v modlitbě Páně: přijď království tvé. Království, které není z tohoto světa, je životní perspektivou nejen malé skupiny Ježíšových učedníků, ale i jejich následovníků. Náš život má směřovat tam, kde budeme v plném společenství s Pánem Bohem. O tom království se dozvídáme v Písmu, připomeňme si Ježíšova podobenství a blahoslavenství. Kde tedy nalezneme ten skutečný, nevyčerpatelný poklad, abychom jej měli uložený v nebi? Tím pokladem je přece láska, nic jiného. Bůh láska jest a kdo v Bohu přebývá, v lásce přebývá.

Projevem lásky je štědrost a ochota pomáhat. Když Ježíš říká, „prodejte co máte a rozdejte to“, není to příkaz k chudobě a askezi, je to náповěda a nabídka, jak nebýt závislí na neustálém zabezpečování a zajišťování života, kterému věnujeme obrovské množství svého času a energie. Společenství s Pánem Bohem se děje tam, kde se koná dobro, tam kde se stáváme bližními druhým lidem. Neumíme to. Potřebujeme podporu a pomoc, kterou sami v sobě nemáme. Máme k tomu nevyčerpatelný zdroj, je jím boží láska. Martin Luther prohlásil, že Bůh je rozpálená pec plná lásky.

Ježíš dál říká: Kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce. Srdce je v biblickém pojetí sídlem nikoli citů, ale rozumu, myšlenek a rozvahy. Poklad jako zajištění na zlé časy si ukládá ten, kdo je prozíravý, kdo myslí dál. O to se asi snaží většina lidí. Spoustu času a starání věnujeme tomu, abychom byli slušně živi a aby nás nezaskočil nedostatek. To je asi

v pořádku. Kde je ale při tom všem naše srdce? Je tam, kde má být? Pro koho bije? První přikázání z desatera praví:

„Budeš milovat Hospodina Boha svého celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou.“ Pojdme to zkusit vzít vážně, to nám nabízí evangelium.

A Ježíš, jakoby náhle, říká dál: „Budte připraveni, budte bdělí, budte vzhůru!“ Říká to učedníkům ještě před svojí bolestnou modlitbou v Getsemane, zatímco oni spali, říká to ještě před trojím Petrovým zapřením, ještě před Golgotou a prázdným hrobem. Říká to i unaveným křesťanům na konci 1. století, říká to i nám.

Nedokážeme rozdat vše, co máme, nedokážeme ani konat dobro, jak bychom měli. Ten, kdo tenhle rozpor napraví už jednou mezi námi byl, doprovázen malým stádcem. Popravili ho na kříži, on však vstal k životu a otevřel nekonečný prostor milosti, abychom se znovu a znovu mohli pokoušet dělat to, co dělat máme: konat dobro.

Čekáme, že on přijde znovu. To neznamena, že budeme chodit s cedulí „Konec světa se blíží“. Vždyť za více jak 2000 let umřeli všichni, kdo věřili a nedožili se splnění Božího zaslíbení. Zahlédli jen zdálky a pozdravili.

Pozdravme tedy i my touto dnešní bohoslužbou a vyhlížejme, budme otevření a vnímaví a počítejme s ním, jako by s námi byl. Když řekne „Pojď za mnou“, všeho nechme. Definitivně. Věřme tak. Amen.

3. píseň NEZ 204 Má duše Boha velebí

Ohlášky: presbyter

Sbírka: presbyteři

4. píseň NEZ 398 Dej mi Pane, bdělé srdce

Přímluvná modlitba

Pane Ježíši Kriste,
kdybys i nás dnes zkušel z konání dobra, asi bychom všichni propadli.
Tobě se ale zalíbilo dát i nám království.
Prosím Tě o sílu a odvahu dělat to, co se dělat má.

Prosíme o Tvoji ochranu, milost a pokoj.

Přimlouváme se za svoje nejbližší, za rodinu, přátele, kamarády, za své milé.

Prosíme za náš sbor, napomáhej odpouštění, smiřování, utěšování.

Prosím za křesťany všude ve světě, ať jsou více jednotní a věrohodní pro ostatní lidi.

Přímluvy ze sešitu

Pane, prosíme, vyslyš nás, kdy k tobě voláme společně:

Otče náš,

Poslání Hesla JB Efezským 5,9

Žijte jako děti světla – ovocem světla je vždy dobrota, spravedlnost a pravda.

Požehnání Žalm 121, 5-8

Hospodin strážce tvůj, Hospodin zastínění tobě po pravici.

Nebudeť bít na tě slunce ani měsíc v noci.

Hospodin tě ostříhati bude ode všeho zlého, ostříhati bude duše tvé.

Hospodin ostříhati tě bude, když vycházeti i vcházeti budeš, od tohoto času až navěky.

5. píseň NEZ 748 Ó králi věků důstojný